

Behandles av	Utvalgssaksnr	Møtedato
Hovedutvalget for landbruk, teknisk og miljø	04/018	10.03.04

Forslag til ny lov om skogbruk - høring

Vedlegg

- Utkast 10.12.03 til ny lov om skogbruk

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt)

- Høringsnotat 04.12.03 fra Landbruksdepartementet

Saksopplysninger

Landbruksdepartementet sender ut forslag om ny Lov om skogbruk til høring, til erstatning for gjeldende lov om skogbruk og skogvern fra 1965 med senere endringer.

Den nye loven skal regulere skogbruk som næring og stimulere til verdiskaping med grunnlag i skogressursene. Forslaget til ny lov innebærer en klar forenkling av lovgivinga i skogbruket, idet antall paragrafer er redusert fra 58 §§ i den gamle til 22 §§ i det nye forslaget. Formålsparagrafen i forslaget til ny lov er følgende:

”Denne lov har til formål å fremme ei bærekraftig utvikling av skogressursene i landet med sikte på verdiskaping, og å sikre det biologiske mangfoldet, hensyn til landskapet, friluftslivet og kulturverdiene i skogen.”

Utkastet til ny lov foreslår hovedsakelig rammer for bruk og forvaltning av skog, men har i tilknytning til enkelte paragrafer åpnet for å gi mer detaljerte forskrifter dersom det er nødvendig. Dette gjelder i første rekke § 4, om skogeiers ansvar for å ha oversikt over og ivareta biologisk mangfold, §6, om plikt til foryngelse og stell av skog, § 7, om veibygging i skog, § 8, om måling av skogsvirke og § 9, om forebyggende tiltak ved fare for insekt- eller soppangrep.

Nåværende skogavgiftsordning har fått den mer dekkende betegnelsen skogfond, og i likhet med dagens ordning kan det gis forskrifter som regulerer innkreving og bruk av skogfondet, samt bruken av rentene av skogfondet. Videre kan en merke seg at omdisponering av skogsmark til andre formål ikke reguleres av skogloven, men er foreslått innarbeidet i jordlovens § 9.

Krav om mer hensyn til miljøverdier i skogbruket gjør at departementet tar sikte på å vedta en miljøforskrift parallelt med at den nye loven iverksettes. Det slås fast at det er skogeiers ansvar å ha oversikt over miljøverdier og ta hensyn til disse ved alle tiltak i sin skog. Dette miljøansvaret kan medføre at noen tiltak ikke kan gjennomføres.

Videre er foryngelsesplikten betydelig skjerpet, i det at nødvendige tiltak for å legge til rette for foryngelse skal være iverksatt innen 3 år etter at hogst er skjedd, og dersom skogeier ikke har satt i verk tiltak innen ytterligere 2 år, kan kommunen sørge for at tiltak blir gjennomført for skogeiers regning. Det innføres også at kommunens kostnader i denne sammenheng er tvangsgrunnlag for utlegg.

Også her tar departementet sikte på å vedta en egen forskrift som skal tre i kraft samtidig med den nye loven. I forskriften skal det tas høyde for at kravet til sikring av framtidig skogproduksjon kombineres med kravet til kvalitet i framtidsskogen.

Fra det tidspunkt den nye loven blir vedtatt, opphører i tillegg til nåværende skoglov, lov av 9. juni 1939 om husbruksskog og lov av 9. november 1956 om avgift på skogsvirke til fremme av fellestiltak i skogbruket.

Vurdering

Lovforslaget innebærer at kommunen får større myndighet til å treffe vedtak i første instans i saker knytta til skogbruk. Dette gir muligheter for en raskere saksbehandling. Det legges videre opp til at kommunene skal utøve en betydelig kontrollfunksjon.

Den nye loven er betydelig kortere enn den gamle, men inneholder likevel mye av det samme. Den skal fortsatt være en næringslov som er tuftet på prinsippet frihet under ansvar. Produksjon av trevirke og verdiskaping med grunnlag i skogressursene er fortsatt sentralt. Likevel kan det synes som formålsparagrafen tar større hensyn til miljøaspektet enn skogbrukets betydning som næring.

Det stilles større krav til skogeier om å ha oversikt over miljøverdier på sin eiendom og at han plikter å ta hensyn til disse når tiltak i skogen blir planlagt og gjennomført. Dette er først og fremst viktig for tilliten til norsk skogbruk i verdensmarkedet, men det er et mål å drive et stedstilpasset og variert skogbruk der biotoper for trua, sårbare og hensynkrevende arter blir ivaretatt. Det kan likevel oppfattes som ambisiøst at skogeier til en hver tid skal være kjent med alle miljøverdier på sin eiendom.

Det er ikke sagt noe om forholdet mellom produksjons- og miljømål, annet enn at i enkelte tilfeller kan miljømål forårsake at tiltak ikke kan gjennomføres. Dette går en ut fra vil bli nærmere presisert i den bebudede miljøforskriften.

Det tas videre sikte på å vedta ei forskrift der skogeiers ansvar for tilfredsstillende foryngelse er presisert. Her er det viktig at begrepet "tilfredsstillende foryngelse" gis et innhold som er entydig både når det gjelder tetthet, treslag og tid for gjennomføring i forhold til de enkelte boniteter, og at det er enkelt å tolke for den som skal forvalte regelverket. Dette må forøvrig gjelde alle forskrifter med hjemmel i skogbruksloven, at de er presise og enkle for den praktiske forvaltninga ute i kommunene. Overføring av hjemmelen til å omdisponere skogsmark fra skogloven til jordlovens § 9 synes å være praktisk, og en har ingen merknader til det skisserte forslag til ny § 9 i jordloven.

Rådmannens innstilling:

Rissa kommune ser behovet for en ny skoglov, og er stort sett tilfreds med det revisjonsarbeidet som er utført. En vil likevel presisere følgende:

1. Formålsparagrafen må få en utforming som klargjør bedre at skogloven er en næringslov.
2. For kommunene som har førstelinjeansvaret for oppfølging av loven er det viktig at forskrifter som gis med hjemmel i skogloven utformes på en slik måte at de er enkle og presise for den daglige forvaltning ute i kommunene.
3. Det er ikke samsvar mellom de kontrolloppgaver kommunene blir tillagt gjennom den nye loven, og de ressurser som tilføres kommunen til landbruksforvaltning.

Behandling i Hovedutvalget for landbruk, teknisk og miljø - 10.03.04:

Ingen

Vedtak i Hovedutvalget for landbruk, teknisk og miljø - 10.03.04:

Rådmannens innstilling ble enstemmig vedtatt.

Rett utskrift bekreftes.

Arne Forfod